

Răsunet

Naty Ela

Singură-s în camera prea goală,
Așteptând ca noaptea să abdice,
Căutând speranța într-o călimară,
Ce cuvintele încearc-a o dezice.

Câinii latră suferința în abis,
Ploaia cântă jalea în cadențe,
Liniștea transpune tot ce-i vis
În realitatea ce-ndură pasențe.

Îndoiala scurmă-n suflet
Miez de certitudine,
Care balansează-n clipe
Viața ca o atitudine.